

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Posl. br. Gž 884/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Filke Pejković predsjednice vijeća, te Svjetlane Pražić sutkinje izjaviteljice i Dubravke Srećec Fletko članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Darka Kapučija iz Karlovca, Janka Draškovića br. 11., OIB: 54921882422, radi provedbe jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, odlučujući po žalbi vjerovnika Croatia osiguranje d.d., izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Karlovcu, poslovni broj Sp 645/19 od 22. siječnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 30. travnja 2020.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika Croatia osiguranje d.d., te se potvrđuje rješenje Općinskog suda u Karlovcu, poslovni broj Sp 645/19 od 22. siječnja 2020.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja, točkom 1. izreke otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Darka Kapučija, točkom 2. izreke zaključen je predmetni postupak, točkom 3. izreke oslobođen je potrošač preostalih obveza u odnosu na vjerovnike kako je pobliže navedeno u toj točki izreke.

Prvostupanjsko rješenje pobija vjerovnik Croatia osiguranje d.d. iz žalbenih razloga sadržanih u čl. 353. st.1. t. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, u daljnjem tekstu ZPP-a) koji se propis primjenjuje na temelju čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 75/15 i 104/17, dalje: SZ-a), u svezi čl. 23. i 79.o. Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“ broj 100/15 i 67/18, dalje: ZSP-a).

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba vjerovnika nije osnovana.

Donoseći pobijano rješenje, sud prvog stupnja utvrđuje da je Financijska agencija (dalje: FINA) 15. ožujka 2019. podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, da potrošač nije dostavio popis imovine, pa da se sukladno čl. 79.c. st.3. ZSP-a ima smatrati da nema imovine iz koje se mogu namiriti vjerovnici potrošača, da potrošač ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje, čiji ukupni iznos glavnice ne prelazi iznos od 20.000,00 kn, da je uvidom u podatke koje je dostavila FINA utvrđeno da potrošač nema imovine, da vjerovnici povodom poziva objavljenog na e-oglasnoj ploči suda od 22. studenog 2019. nisu obavijestili sud o postojanju imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa.

Shodno tome sud prvog stupnja zaključuje da su u ovom slučaju ispunjene pretpostavke za otvaranje i zatvaranje jednostavnog postupka stečaja na imovinom potrošača, budući da je vrijednost imovine potrošača manja od 10.000,00 kn, pa pozivom na čl. 79.g. st.1. ZSP-a odlučuje kao u točkama 1. i 2. izreke, a pozivom na čl. 79.g. st.4. ZSP-a, oslobađa potrošača preostalih obveza u odnosu na osnove plaćanja vjerovnika navedenih u čl. 79.a. ZSP-a, na način pobliže naveden u točki 3. izreke rešenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 365. st.2. u svezi čl. 381. ZSP-a, uz daljnju primjenu čl. 10. ST-a, te čl. 23. i čl. 79.o. SZP-a, ovaj sud nije utvrdio postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. t. 11. ZPP-a.

Neosnovanim drži ovaj sud žalbene navode vjerovnika da nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača, iz razloga jer da je iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje (dalje: Očevidnik) razvidno da je osnova za plaćanje vjerovnika u Očevidniku zavedena kraće od 3 godine, s time da sud u obrazloženju svoje odluke nije ni naveo koliko iznos trajanje neprekinute blokade potrošača.

Kraj činjenice da je iz sadržaja prijedloga za provedbu jednostavnog stečaja potrošača FINE navedeno da je potrošač u neprekidnoj blokadi 2845 dana što je svakako dulje od tri godine, a FINA je javnopravno tijelo koje sudu dostavlja podatke iz evidencije koju je ovlaštena voditi i za sud su relevantni podaci koje je ona dostavila, to su protivno tumačenju vjerovnika, u konkretnom slučaju bile ispunjene zakonske pretpostavke za donošenje pobijanog rješenja propisane čl. 79.a st. 2. ZSP-a.

Shodno tome, prednje iznesene žalbene tvrdnje, koje se tiču isključivo osnove za plaćanje žalitelja, ni na koji način ne dovode u pitanje pravilnost zaključka suda prvog stupnja o neprekidnom trajanju blokade računa potrošača, odnosno da su u vrijeme donošenja pobijanog rješenja bile ispunjene zakonske pretpostavke propisane čl. 79.a st. 2. ZSP-a.

Činjenica da prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane odluke nije naveo točan broj dana blokade, po ocjeni ovog suda, ne dovodi u pitanje pravilnost prosudbe tog suda o postojanju uvjeta za donošenje prvostupanjskog rješenja.

Nadalje, neutemeljenim drži ovaj sud žalbene tvrdnje vjerovnika, u dijelu u kojem navodi da prvostupanjski sud nije proveo radnje u smislu čl. 79.f. st.2. ZSP-a u cilju utvrđenja vrijednosti imovine potrošača.

Naime, iz stanja u spisu, proizlazi da je sud prvog stupnja prije donošenja pobijanog rješenja pribavio Očevidnik, koji sadrži podatke o dohocima i primicima Porezne uprave za

protekle 3 godine, podatke jedinstvenog registra računa o upisanim založnim pravima, podatke MUP-a o vozilima, podatke Visokog trgovačkog suda o poslovnim udjelima, podatke Središnjeg klirinškog depozitarnog društva o vrijednosnim papirima, te podatke Ministarstva prometa, prometa i infrastrukture o plovilima, a isto tako je izvršio uvid i u Zajednički informativni sustav zemljišnih knjiga i katastra, radi provjere o eventualnom postojanju nekretnina u vlasništvu potrošača.

Iz tih podataka razvidno je jedino da je potrošač u tijeku 2019. ostvario prihod s osnova nesamostalnog rada – plaće u visini od 13.961,41 kn, te iznos od 1.033,19 kn sa osnova poreza i prireza od nesamostalnog rada, što prosječno iznosi 1.249,55 kn mjesečno, te da osim toga nije imao nikakvih drugih primanja, niti bilo kakve druge imovine.

Sama činjenica da sud prvog stupnja, sve podatke o izvršenim provjerama nije unio i u obrazloženje svoje odluke, ni u kom slučaju ne ukazuje na zaključak da sud prvog stupnja nije postupio po čl. 79.f. st.2. ZSP-a, kako to pogrešno tumači vjerovnik.

Shodno tome, protivno tumačenju vjerovnika u konkretnom je slučaju, prvostupanjski sud izvršio sve radnje u smislu čl. 79.f. st.2. ZSP-a, u cilju utvrđivanja imovine potrošača.

Uvažavajući prednje izloženo, prosudba je ovog suda, da je u konkretnom slučaju, prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je utvrdio da imovina potrošača ne prelazi iznos od 10.000,00 kn jer ukupan dohodak potrošača ostvaren tijekom 2019. dana nije dostatan za podmirenje obveza vjerovnika imajući u vidu vrijednost ovršive imovine potrošača sukladno ranije spomenutom čl. 173. st. 2. OZ-a.

Zbog svih prednje iznesenih razloga, valjalo je odbiti žalbu vjerovnika, potvrditi rješenje suda prvog stupnja, primjenom čl. 380. t.2. ZPP-a u svezi čl.23. i 79.o. ZSP-a.

U Rijeci 30. travnja 2020.

Predsjednica vijeća

Filka Pejković

Broj zapisa: **17895-b6075**

Kontrolni broj: **0e518-768ad-ad8a7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=FILKA PEJKOVIĆ, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.